

ВИОЛИНИСТА ГРИГОРИЈ КРАСКО МЕЂУ ЦРНОГОРСКИМ СИМФОНИЧАРИМА

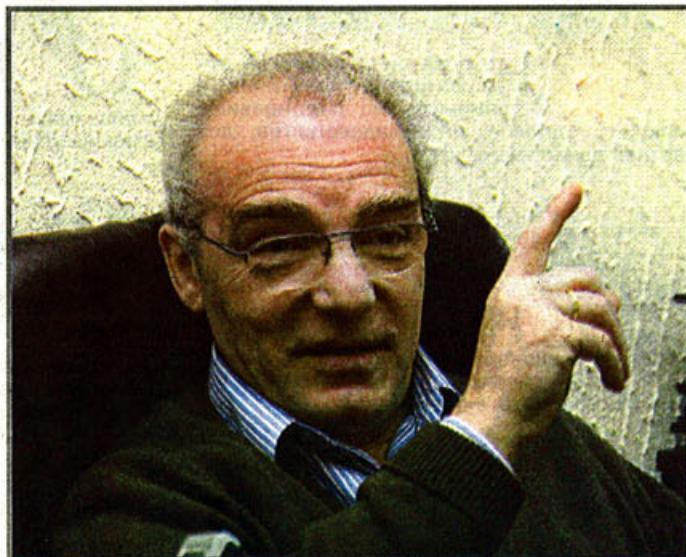
Руска дисциплина у новом оркестру

Са непревазиђених руских музичких сцена у Црну Гору и тек основаном државни оркестар дошао је виолиниста Григориј Краско. Поред антажмана у чувиој Руској музичкој академији „Гњесиних”, где се и сам школовао, овај врхунски виолиниста данас надгледа дисциплину у новом оркестру. Музика му је у крви, а осим чињенице да је стасао у Русији која се сматра земљом са наквалитетнијом музичком сценом, Григориј Краско потиче из породице музичара. Поред бројних награда, од 1974. године је у оркестру славног Большог театра, а само неколико година касније преузима место његовог концертмајстора и прве виолине. Слиједе Московска филхармонија и њен камерни оркестар у чијим редовима су најбољи музичари овог ансамбла. Средином '90-их оснива гудачки квартет „Московски солисти“ чија се турнеја у Њемачкој још памти.

• Наш државни симфонијски оркестар ће познаје пратично од његовој оснивања. Да ли је остварен највећи почетак од првој суштини?

— Успели смо да пронађемо доста добрах музичара, међутим, треба знати да је стварање доброг симфонијског оркестра дуг и веома деликатан процес. За сада имамо на располагању музичаре који омогућавају рад малог оркестра, који би се у Русији звao камерни. Овде је ријеч о симфонијском. Број и квалиitet окупљених музичара омогућава да изводимо веома квалитетне партитуре. У процесу смо сазијевања и веома сам задовољан чињеницом да оркестар може да одсвира веома захтјевне композиције. На примјер, на првом концерт на којем сам био солиста са супругом Ирином, изводили смо Чайковског и Баха. На премијernoј турнеји на репertoару су биле композиције Родрига, Менделсона, Росинија... Сада смо пред публику изашли са веома деликатним Хайдном, Хумлом, Вивалдијем. Сигуран сам да Црногорски симфонијски оркестар сазијева и у стању је да свира разнородан репertoар, што је једна од битних одлика сваког професионалног ансамбла.

• Шта је Ваше задужење у оркестру?

Музика преживљавања

• Занимљиво је да су готово сви виртуози прошлог вијека били Јевреји. Како Ви ту чињеницу тумачите?

— Само Бог зна одговор. Истина је да су јеврејски музичари, посебно у прошлом вијеку, обиљежили свјетску музику. Данас је ситуација другачија. Кад о томе размишљам, увјeren сам да су услови у којима су живјели пресудно утицали на њихове животе. Знате, у Русији је у прошлом вијеку било веома тешко бити Јеврејин. Као и уостalom у већем дијелу Европе. Ријеч је, претпостављам, о специфичном менталитету. Сваки народ има свој менталитет, а јеврејски је, заправо, начин да се преживи. Он је сличан музичи која се свира. Вјероватно да је музика за ове музичаре била нешто што захтјева много труда, али и враћа много. Она је била прави простор за њих. То је, по мени, један од разлога зашто су се јеврејски музичари, посебно у предходном столећу, издавали по виртуозности.

— Дисциплинујем. Битно је да оркестар напредује у извођачком, или и организационо. Дисциплина је кључна. Она је сада таква да омогућава да се оркестар сматра колективом. Поред дисциплине и увјежбаности, постоји још много проблема које треба решити. Ту су инструменти, па њихово одржавање. Како овде нема таквог кадра, мораћемо да га уvezemo. У међувремену, планира се школовање домаћих снага које ће се занату учити у иностранству.

• Руска музичка сцена је увијек била динамична - изузетно бојаћа и разнородна. Шта претпоставиши њоме доминира?

— Тешко је говорити о руској музичкој сцени. У самој Москви постоји 50-ак оркестара који

је се иселило много људи, а музичари нијесу били изузети. Тако су бројни врхунски умјетници градили каријере на свим странама свјета. Са многима од њих сам пријатељ и одржавам присне односе, као што сам некада са великим Исаком Штерном. Не мислим да је одлазак из родне земље трагичан. Једноставно, људи иду где им је боље. Такве ситуације доносе нове квалитеете.

• Као искусни ћедаћи сијурно знай како преношати будућег виртуоза?

— Не чине музичара виртуозним брзим прстима. Све је то много комплексније и не баш јасно објашњиво. Није ријеч само о доброј реакцији, нити напамет наученој партитури. Виртуоз живи веома необичним животом. И то од јутра до сјутра. Он живи музику коју свира. Веома пажљиво послушује и прати музичке партнere. Он се издјеке изнад осталих. Но, пресудни су огроман дар и дисциплина. Знате, музика јесте језик. Ако причате њиме и ако умијете да га приближити другима, да испричате музику да вас други разумију, онда сте виртуоз.

• Ко је то Вама највећи виртуоз у историји музике?

— Има их неколико. На првом месту је Јаша Хајфец. Ту је Хоровиц. Заиста велики пијанисти. Затим Гери Шеринг, сјајни виолиниста из Пољске. Па Американац Исак Штерн, такође европског поријекла. Он је посљедњи музичар који је свирао као што се прича на енглеском, руском или било којем другом језику. Он је свирао тако снажно, сјајно, да је то немогуће описати ријечима.

• Сваки музичар има своје фаворите међу композиторима?

— Све што припада историји музике за мене је велико. Волим оновог композитора којег свираам. Он ми је тада најдражи.

• Шта мислиште о савременој музici?

— Вријеме ће показати шта је квалитетно. За сада, то је само савремена музика.

• За разлику од Русије, код нас класична музика нема бројну публику. Шта пройдешашамо, посебно омладина која шеф формира музички укус?

— Ако дијетету не дате да проба месо, неће га јести. Тако је и са музиком. Ако им нудите буку, она ће бити једина музика коју познају и воле. Овде сам провео готово мјесец и гледајући телевизијске канale, закључио сам да добра музика недостаје. Тешко је пронаћи не црногорску, већ европску телевизију која смитује класичну музику.

С. ЂЕТКОВИЋ